

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA w ŁODZI

Ul. Piotrkowska 120
90-006 Łódź

Tel. (0-42) 636-36-89, Fax (0-42) 636-07-12

E-mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO/430-2/06/AB-

Łódź, dnia 19 września 2007 r.

DECYZJA Nr RŁO 49/ 2007

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, ze zm.) w związku z art. 80 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080, ze zm.) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. z 2002 r. Nr 18 poz. 172, zm. Dz. U. z 2003 r. Nr 6 poz. 68) w związku z art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331, zm. Dz. U. z 2007 r. Nr 99, poz.660)

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

umarza się jako bezprzedmiotowe wszczęte z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę „Bracia Ulińscy” Adam Uliński Krzysztof Uliński Spółka Jawna z siedzibą w Łodzi, ul. Zgierska 73, 91-463 Łódź za nieudzielenie na żądanie Prezesa Urzędu informacji w toku postępowania wyjaśniającego w sprawie wstępnego ustalenia, czy działania tego przedsiębiorcy w zakresie stosowanej reklamy, druków i wzorców umowy w obrocie z udziałem konsumentów nie naruszają zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, prowadzonego pod sygnaturą akt RŁO/400-34/06/MN.

Uzasadnienie

W dniu 7 kwietnia 2006 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej „Prezes Urzędu”) wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie wstępnego ustalenia, czy działania przedsiębiorcy „Bracia Ulińscy” Adam Uliński Krzysztof Uliński Spółka Jawna z siedzibą w Łodzi, ul. Zgierska 73, 91-463 Łódź (dalej zwana: „Spółka”) w zakresie reklamy, druków i wzorców umowy w obrocie z udziałem konsumentów nie naruszają zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Celem postępowania było uzyskanie aktualnie używanego przez Spółkę wzorca umowy sprzedaży okien, wszelkich innych dokumentów regulujących prawa i obowiązki stron umowy, a także stosowanych reklam, ulotek i druków reklamowych, a następnie analiza zebranych materiałów pod kątem ich zgodności z przepisami ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080, ze zm.) – zwana dalej „ustawą o okik” w zakresie dotyczącym zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W toku postępowania Prezes Urzędu trzykrotnie wystosowywał do Spółki wezwania do udzielenia informacji i przedstawienia żądanych dokumentów - w pismach z dnia 7 kwietnia 2006 r., 25 kwietnia 2006 r. oraz 4 maja 2006 r. Na żadne ze wspomnianych pism Spółka nie udzieliła odpowiedzi w toku postępowania wyjaśniającego. Wezwanie z dnia 7 kwietnia 2006 r. o sygn. akt RŁO/400-34/06/MN-2 zostało przez Spółkę odebrane w dniu 11 kwietnia 2006 r. (karta Nr 5). Monit z dnia 25 kwietnia 2006 r. o sygn. akt RŁO/400-34/06/MN-3 oraz monit ostateczny z dnia 4 maja 2006 r. o sygn. akt RŁO/400-34/06/MN-4 zostały zwrócone do Urzędu z adnotacją poczty: „Zwrot. Adresat nieznany”. W związku z prowadzonym postępowaniem Prezes Urzędu uzyskał również z Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego aktualny odpis z KRS Spółki, w celu ustalenia prawidłowości jej nazwy i siedziby.

W dniu 28 czerwca 2006 r. Prezes Urzędu mocą Postanowienia Nr 1/430-2/06 (karta Nr 1) wszczął postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej na Spółkę za nieudzielenie na żądanie Prezesa Urzędu informacji w toku postępowania wyjaśniającego w sprawie wstępnego ustalenia, czy działania tego przedsiębiorcy w zakresie stosowanej reklamy, druków i wzorców umowy w obrocie z udziałem konsumentów nie naruszają zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, prowadzonego pod sygnaturą akt RŁO/400-34/06/MN.

Postanowieniem Nr 2/430-2/06 z dnia 28 czerwca 2006 r. (karta Nr 3) Prezes Urzędu zaliczył w poczet materiału dowodowego następujące dokumenty z postępowania wyjaśniającego prowadzonego pod sygnaturą akt RŁO/400-34/06/MN:

1. Wezwanie z dnia 7 kwietnia 2006 r. o sygn. RŁO/400-34/06/MN-2 - karta Nr 4.
2. Potwierdzenie odbioru wezwania z dnia 7 kwietnia 2006 r. w dniu 11 kwietnia 2006 r. (zwrócone do Urzędu 14 kwietnia 2006 r.) - karta Nr 5.
3. Monit z dnia 25 kwietnia 2006 r. o sygn. RŁO/400-34/06/MN-3 – karta Nr 6.
4. Zwrot (w dniu 4 maja 2006 r.) monitu z dnia 25 kwietnia 2006 r. o sygn. RŁO/400-34/06/MN-3 w kopercie z adnotacją „Zwrot. Adresat nieznany.” – karta Nr 7.
5. Monit ostateczny z dnia 4 maja 2006 r. o sygn. RŁO/400-34/06/MN-4 – karta Nr 8.
6. Zwrot (w dniu 11 maja 2006 r.) monitu ostatecznego z dnia 4 maja 2006 r. o sygn. RŁO/400-34/06/MN-4 w kopercie z adnotacją „Zwrot. Adresat nieznany.” – karta Nr 9.
7. Aktualny odpis z KRS „Bracia Ulińscy” Adam Uliński Krzysztof Uliński Spółka Jawna z siedzibą w Łodzi, ul. Zgierska 73, 91-463 Łódź otrzymany w dniu 19 czerwca 2006 r. z Centralnej Informacji KRS – sygn. akt RŁO/076-60/06/MN-2 – karty od Nr 10 do Nr 14.

W odpowiedzi na zawiadomienie z dnia 28 czerwca 2006 r. (karta Nr 2) o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, w piśmie z dnia 31 lipca 2006 r. (karty od Nr 18 do Nr 19) Spółka ustosunkowała się do postawionego zarzutu podnosząc co następuje. Pismem z dnia 28 lipca 2006 r. zostały przekazane Prezesowi Urzędu wymagane dokumenty i wyjaśnienia, co stanowi wypełnienie obowiązku wynikającego z wezwań kierowanych pod adresem Spółki w toku postępowania wyjaśniającego. Spółka oświadczyła, iż pozostaje w gotowości do niezwłocznego udzielenia dalszych informacji, które są niezbędne do osiągnięcia celów postępowania, a weryfikację przez organ antymonopolowy dokumentów stosowanych w obrocie z udziałem konsumentów należy uznać za konieczną. Ponadto Spółka oświadczyła, iż jej celem jest ostateczne wyjaśnienie wszelkich wątpliwości, a jej działania nie zmierzały nigdy do utrudniania prowadzonego postępowania wyjaśniającego. Przekazanie

Prezesowi Urzędu wymaganych wyjaśnień i dokumentów było utrudnione ze względu na zakres żądanej informacji.

W ww. piśmie Spółka wniosła o nieobciążanie jej żadnymi sankcjami związanymi z opóźnieniami w zakresie przedłożenia wymaganych dokumentów z uwagi na fakt, iż kary nakładane z tytułu nieudzielenia informacji nie mają charakteru obligatoryjnego, a przekazanie dokumentów czyni zadość obowiązkowi wynikającemu z wezwania wystosowanego przez Prezesa Urzędu. Spółka wskazała, iż nałożenie kary wpłynęłoby destabilizująco na jej sytuację finansową i kadrową.

Ponadto Spółka wskazała, iż dla oceny jej działań istotne znaczenie ma ustalenie prawidłowości przesyłania wezwań i zawiadomień na adres Spółki i przyczyn zwrotu korespondencji do niej kierowanej. Spółka podniosła także, iż na dokumentach z dnia 28 czerwca 2006 r. widnieje niewłaściwy adres Spółki - ul. Zachodnia 73, podczas gdy winno być ul. Zgierska 73.

Zgodnie z sugestią Spółki zawartą w piśmie z dnia 31 lipca 2006 r. Prezes Urzędu poddał analizie prawidłowość wysyłania wezwań do Spółki w toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego. Zgodnie z aktualnym odpisem z KRS (karty od Nr 10 do Nr 14) właściwy adres siedziby Spółki, na który winna być kierowana wszelka korespondencja to ul. Zgierska 73 w Łodzi. Pod taki adres zostało wystosowane pierwsze pismo z żądaniem udzielenia informacji tj. wezwanie z dnia 7 kwietnia 2006 r. (karta Nr 4), które zostało przez Spółkę odebrane w dniu 11 kwietnia 2006 r. – dowód zwrotne potwierdzenie odbioru (karta Nr 5). Kolejne pisma mające charakter ponagleń, tj. monit z dnia 25 kwietnia 2006 r. (karta Nr 6) oraz monit ostateczny z dnia 4 maja 2006 r. (karta Nr 8) zostały pomyłkowo wysłane na adres ul. Zachodnia 73 w Łodzi i zostały zwrócone Prezesowi Urzędu z adnotacją „Zwrot. Adresat nieznanym.” (karty Nr 7 i Nr 9). Ponadto zawiadomienia o wszczęciu postępowania o ukaranie (karta Nr 2) oraz o zaliczeniu w poczet dowodów (karta Nr 15) także zostały wysłane pod niewłaściwy adres i zostały zwrócone z taką samą adnotacją. Właściwe doręczenie pism w postępowaniu o ukaranie nastąpiło dopiero w dniu 14 lipca 2006 r. (karta Nr 17) w trybie art. 39 kpa - osobiście przez pracownika Urzędu.

Prezes Urzędu, zważył co następuje:

Stosownie do art. 80, w związku z art. 81 ustawy o okik, w sprawach w niej nie uregulowanych, do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się – z wyłączeniem spraw dotyczących dowodów – przepisy ustawy Kodeks postępowania administracyjnego. Dyspozycja art. 105 § 1 kpa stanowi, iż organ administracji państwowej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe. Umorzenie postępowania na tej podstawie jest obligatoryjne, co oznacza, iż ustalenie przesłanki bezprzedmiotowości postępowania stwarza obowiązek jego zakończenia w danej instancji przez jego umorzenie, ponieważ brak jest podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do jej istoty. Dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Podkreślić przy tym należy, iż przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organami administracyjnymi. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 kwietnia 2003r. (sygn. akt III SA 2225/01) bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego oznacza, iż brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a w związku z tym nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Jest to orzeczenie formalne, kończące postępowanie bez jego

merytorycznego rozstrzygnięcia. Zgodnie z ustalonym orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego klasyczna postać bezprzedmiotowości postępowania ujawnia się wtedy, gdy nie istnieje w znaczeniu prawnym przedmiot postępowania (por. wyrok NSA z dnia 1 marca 1984 r. sygn. akt II SA 2085/83 lub wyrok z dnia 13 października 1987 r. sygn. akt SA/Wr 460/87).

Zarzutem postawionym Spółce w niniejszym postępowaniu było nieudzielenie na żądanie Prezesa Urzędu informacji w toku postępowania wyjaśniającego w sprawie wstępnego ustalenia, czy działania tego przedsiębiorcy w zakresie stosowanej reklamy, druków i wzorców umowy w obrocie z udziałem konsumentów nie naruszają zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, prowadzonego pod sygnaturą akt RŁO/400-34/06/MN.

Obowiązek udzielania przez przedsiębiorców i związki przedsiębiorców na żądanie Prezesa Urzędu wszelkich koniecznych informacji w toku prowadzonego postępowania wynika z art. 45 ust. 1 ustawy o okik, zaś art. 45 ust. 2 tej ustawy precyzuje, iż żądanie takie powinno zawierać wskazanie: zakresu informacji i okresu, którego dotyczą, celu żądania, terminu udzielenia odpowiedzi oraz pouczenia o sankcjach za nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Zakres informacji wymaganych od przedsiębiorców określa Prezes Urzędu, przy czym podmioty te zasadniczo nie mogą kwestionować zakresu żądanych informacji, bowiem ocena, czy żądane materiały są niezbędne do realizacji zadań przez Prezesa Urzędu, należy do tego organu (wyrok Sądu Antymonopolowego – obecnie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 16 grudnia 1998 r., sygn. akt XVII Ama 62/98). Realizacja zadań Prezesa Urzędu dokonywana jest w interesie publicznoprawnym i wymaga współdziałania ze strony przedsiębiorców, a brak takiego współdziałania może utrudnić lub wręcz uniemożliwić ich realizację. Jak podkreślił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. akt III SK 31/2004) sformułowanie „nieudzielenie informacji” zawarte w art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o okik oznacza zarówno nieudzielenie informacji w ogóle, jak i udzielenie informacji po wyznaczonym przez Prezesa Urzędu terminie. Za niedopuszczalną Sąd uznał argumentację, opierającą się na stwierdzeniu, iż kara pieniężna nie może być nałożona po udzieleniu przez przedsiębiorcę żądanych informacji, nawet jeśli nastąpiło znaczne przekroczenie wyznaczonego mu terminu. W takim przypadku nie byłoby możliwe penalizowanie niezgodnych z prawem zachowań przedsiębiorcy tylko z takiego powodu, iż informacja, choć rażąco spóźniona, została jednak udzielona. Udzielenie informacji po upływie wyznaczonego terminu stanowi bowiem taką samą przeszkodę w osiągnięciu celu postępowania jak nie udzielenie jej w ogóle.

Z ustaleń poczynionych przez Prezesa Urzędu w zakresie związanym z adresowaniem korespondencji kierowanej do Spółki wynika, iż nie miało miejsca prawidłowe doręczenie pism Prezesa Urzędu, co stanowiłoby niepodważalną przesłankę umożliwiającą dalsze prowadzenie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. W związku z powyższym uznać należy, iż brak jest wystarczających podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia prowadzonego postępowania. Jego bezprzedmiotowość związana z kierowaniem korespondencji pod niewłaściwy adres Spółki powstała na etapie prowadzenia postępowania wyjaśniającego, a została ujawniona w postępowaniu o nałożenie kary pieniężnej.

Prezes Urzędu pragnie jednocześnie podkreślić, iż fakt udzielenia odpowiedzi po wszczęciu postępowania o ukaranie zgodnie z wcześniej przywołanym wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r. nie mógł mieć żadnego wpływu na umorzenie niniejszego postępowania, a zastosowanie art. 105 § 1 kpa w niniejszej sprawie było obligatoryjne, z uwagi na stwierdzenie jego bezprzedmiotowości.

W dniu 21 kwietnia 2007 r. weszła w życie ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz.331; zm. Dz. U. z 2007 r. Nr 99,

poz. 660) na podstawie której straciła moc ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 r., Nr 244, poz. 2080, ze zm.: Dz. U. z 2006 r. Nr 157, poz.1119, Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Dz. U. z 2006r. Nr 249, poz. 1834). Jednakże zgodnie z art. 131 ust.1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów do postępowań wszczętych przed dniem 21 kwietnia 2007 r. stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o okik w związku z art. 479²⁸ § 2 – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Łodzi.

Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji
i Konsumentów

Zastępca Dyrektora Delegatury

Barbara Romańczak-Graca

Otrzymuje:

Adw. A. Beldowska-Marzec
Kancelaria Adwokacka w Łodzi
Ul. Piotrkowska 134